

ข้อมูลนักปราชญ์ชาวบ้าน

กองการศึกษา เทศบาลตำบลพยุห์

คำนำ

ภูมิปัญญาท้องถิ่นถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาประชาชน เด็กและเยาวชน ให้เกิดการเรียนรู้ และการสร้างอาชีพเพื่อให้เกิดรายได้ ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๔๒ หน้า ๒) บัญญัติไว้ว่า ในกระบวนการเรียนรู้เพื่อความสำเร็จของสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้า มุ่ง ปลุกฝังจิตสำนึกที่ดี ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนการอนุรักษ์ทรัพยากรทาง ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

ความสำคัญและการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในเรื่องการเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นในสถานศึกษา การเรียนรู้ ตามอัธยาศัยของผู้ที่สนใจ เป็นเรื่องที่รัฐบาลทุกสมัยได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และในแผนการศึกษาแห่งชาติ มีนโยบายและเป้าหมายการดำเนินงานที่มุ่งเน้นวัตถุประสงค์ให้พัฒนาคนอย่างรอบด้าน สร้างสังคมไทยให้เป็น สังคมคุณธรรมภูมิปัญญาและการเรียนรู้ การพัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคมเป็นฐานในการพัฒนาสังคม คุณธรรม ภูมิปัญญาและการเรียนรู้

กองการศึกษา เทศบาลตำบลพยุห์ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น จึง ได้จัดทำทะเบียนปราชญ์ชาวบ้านในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลพยุห์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการค้นหาผู้ที่มีความรู้ด้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่นับวันจะเลือนหายจากท้องถิ่นไป จึงต้องมีการจัดทำทะเบียนปราชญ์ชาวบ้านเก็บไว้ให้ผู้ ที่สนใจที่จะศึกษากับปราชญ์ชาวบ้านในเรื่องของภูมิปัญญาท้องถิ่นต่อไป

จัดทำโดย

กองการศึกษา เทศบาลตำบลพยุห์

ความเป็นมา

ความหมายของภูมิปัญญา

ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ความหมายภูมิปัญญา ไว้ว่า หมายถึง พินความรู้ความสามารถ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้อธิบายความหมายของภูมิปัญญา ดังนี้ “ภูมิปัญญา หมายถึง องค์ความรู้ ความสามารถและทักษะของคนไทยอันเกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้ เลือกรองรับ ประยุกต์ พัฒนา และถ่ายทอดสืบต่อกันมา เพื่อใช้แก้ปัญหาและพัฒนาวิถีชีวิตของคนไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและเหมาะสมกับยุคสมัย”

กระทรวงศึกษาธิการได้อธิบายความหมายของภูมิปัญญา ไว้ว่า “ภูมิปัญญา หมายถึง ความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ในชีวิตของคนเราผ่านกระบวนการศึกษา สังเกตคิดวิเคราะห์จนเกิดปัญญา และตกผลึกมาเป็นองค์ความรู้ที่ประกอบกันขึ้นมาจากความรู้เฉพาะหลาย ๆ เรื่อง ความรู้ดังกล่าวไม่ได้แยกย่อยออกมาเป็นศาสตร์ เฉพาะสาขาวิชาต่าง ๆ อาจกล่าวได้ว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นจัดเป็นพื้นฐานขององค์ความรู้สมัยใหม่ที่จะช่วยในการเรียนรู้ การแก้ปัญหา การจัดการ และการปรับตัวในการดำเนินชีวิตของคนเรา ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นความรู้ที่มีอยู่ทั่วไปในสังคม ชุมชนและในการตัวของผู้นั้น หากมีการสืบค้นหาเพื่อศึกษา และนำมาใช้ก็จะเป็นที่รู้จักกันเกิดการยอมรับ ถ่ายทอด และพัฒนาไปสู่คนรุ่นใหม่ตามยุคตามสมัยได้”

สารานุกรมไทย สำหรับเยาวชน ฉบับกาญจนาภิเษก (เล่มที่ ๒๓) ให้ความหมายไว้ว่า “ภูมิปัญญาไทย” (Thai Wisdom) หมายถึง ความรู้ ความสามารถ วิธีการ ผลงานที่ค้นคว้ารวบรวมและจัดเก็บเป็นความรู้ โดยถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งมาสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง จนเกิดเป็นผลผลิตที่ตีพิมพ์ มีคุณค่า มีประโยชน์ สามารถนำมาแก้ไข้ปัญหาและพัฒนาชีวิตได้

ดังนั้นภูมิปัญญาไทย จึงหมายถึง องค์ความรู้ในด้านต่าง ๆ ของการดำรงชีวิตของคนไทยที่เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ทั้งทางตรง และทางอ้อม ที่ประกอบด้วยแนวคิดในการแก้ปัญหาของตนเองจนเกิดการหลอมรวมเป็นแนวความคิดสำหรับแก้ปัญหาที่มีลักษณะเฉพาะของตนเอง ซึ่งสามารถพัฒนาความรู้ดังกล่าวแล้วนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาและการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสมตามกาลเวลา

ประเภทของภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีมากมายหลายแขนง แต่มักจะถูกมองว่าล้าหลังคนบางกลุ่มจึงไม่ค่อยให้ความสำคัญและสืบสานกันมากนัก ส่วนใหญ่แล้วภูมิปัญญาท้องถิ่นมักสืบทอดบอกกล่าวกันเป็นการภายใน เช่น สูตรทำอาหาร หรือตำรับตำราต่าง ๆ ทำให้ไม่เป็นที่รับรู้กันโดยทั่วไป อาจจำแนกภูมิปัญญาท้องถิ่นออกเป็น ๑๐ ลักษณะได้ดังนี้

๑. ภูมิปัญญาที่เกี่ยวกับความเชื่อและศาสนา - ภูมิปัญญาประเภทนี้จะมีลักษณะที่แตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่น เนื่องจากมีพื้นฐานทางความเชื่อในศาสนาที่แตกต่างกัน สำหรับภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยซึ่งเกี่ยวกับความเชื่อในทางพระพุทธศาสนาเป็นหลักนั้นได้มีส่วนสร้างสรรค์สังคม โดยการผสมผสานกับความเชื่อดั้งเดิมจนกลายเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละท้องถิ่น
๒. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับประเพณีและพิธีกรรม - เนื่องจากประเพณีและพิธีกรรมเป็นสิ่งที่สังคมที่คนในท้องถิ่นสร้างขึ้นมา โดยเฉพาะเป็นการเพิ่มขวัญและกำลังใจคนในสังคม ภูมิปัญญาประเภทนี้จึงมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในสังคมเป็นอย่างมากดังจะเห็นได้จากประเพณีและพิธีกรรมที่สำคัญในประเทศไทยล้วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของคนในสังคมแทบทั้งสิ้น

๓. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับศิลปะพื้นบ้าน - เป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะต่างๆโดยการนำทรัพยากรที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันหลังจากนั้นได้สืบทอดโดยการพัฒนาอย่างไม่ขาดสายกลายเป็นศิลปะที่มีคุณค่าเฉพาะถิ่น
๔. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับอาหารและผักพื้นบ้าน - นอกจากมนุษย์จะนำอาหารมาบริโภคเพื่อการอยู่รอดแล้ว มนุษย์ยังได้นำเทคนิคการถนอมอาหารและการปรุงอาหารมาใช้ เพื่อให้อาหารที่มีมากเกินไปความต้องการสามารถเก็บไว้บริโภคได้เป็นเวลานานซึ่งถือว่าเป็นภูมิปัญญาอีกประเภทหนึ่งที่สำคัญต่อการดำรงชีวิต นอกจากนี้ยังนำผักพื้นบ้านชนิดต่างๆมาบริโภคอีกด้วย
๕. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้าน - การละเล่นถือว่าเป็นการผ่อนคลายโดยเฉพาะในวัยเด็กซึ่งชอบความสนุกสนานเพลิดเพลิน ภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยส่วนใหญ่จะใช้อุปกรณ์ในการละเล่นที่ประดิษฐ์มาจากธรรมชาติซึ่งแสดงให้เห็นวิถีชีวิตที่ผูกพันกับธรรมชาติ และรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมอย่างกลมกลืน
๖. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม - ประเทศไทยมีวัฒนธรรมที่หลากหลาย ซึ่งเกิดจากการสร้างสรรค์ของแต่ละภาคเราสามารถพบหลักฐานจากร่องรอยของศิลปวัฒนธรรมที่ปรากฏกระจายอยู่ทั่วไป เช่น สถาปัตยกรรม ประติมากรรม จิตรกรรม เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงเทคนิค ความคิด ความเชื่อของบรรพบุรุษเป็นอย่างดี
๗. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับเพลงพื้นบ้าน - ภูมิปัญญาประเภทนี้ส่วนมากแสดงออกถึงความสนุกสนานและยังเป็นคติสอนใจสำหรับคนในสังคม ซึ่งมีส่วนแตกต่างกันออกไปตามโลกทัศน์ของคนในภาคต่างๆ
๘. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับสมุนไพรและตำรายาพื้นบ้าน - ภูมิปัญญาประเภทนี้เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ของคนในอดีตและถ่ายทอดให้กับคนรุ่นหลังถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะถือว่าเป็นปัจจัยสี่ ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับมนุษย์ หากได้รับการพัฒนาหรือส่งเสริมจะเป็นประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมในอนาคตได้
๙. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับการประดิษฐ์กรรม - เทคโนโลยีและสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ที่เกิดจากภูมิปัญญาของคนไทยในแต่ละภาคนั้นถือเป็นการประดิษฐ์กรรมและหัตถกรรมชั้นเยี่ยม ซึ่งปัจจุบันไม่ได้รับความสนใจในการพัฒนาและส่งเสริมภูมิปัญญาประเภทนี้เท่าที่ควร หากมีการเรียนรู้และสืบทอดความคิดเกี่ยวกับการประดิษฐ์กรรมและหัตถกรรมให้แก่เยาวชน จะเป็นการรักษาภูมิปัญญาของบรรพชนได้อีกทางหนึ่ง
๑๐. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตตามสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ - เนื่องจากคนไทยมีอาชีพที่เกี่ยวกับเกษตรกรรมโดยเฉพาะการทำนา ทำไร่ จึงทำให้เกิดภูมิปัญญาที่เกี่ยวกับความเชื่อและพิธีกรรมในการดำรงชีวิตเพื่อแก้ปัญหาหรืออ้อนวอนเพื่อให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ในการเพาะปลูก และเพื่อเพิ่มผลิตผลทางการเกษตรดังจะเห็นได้จากพิธีกรรมที่เกี่ยวกับการเกษตรทั่วทุกภูมิภาคของไทย

ภูมิปัญญาท้องถิ่น “ด้านการทอผ้า”

๑. ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ นางรัชนีวรรณ อุ่นทรง
ที่อยู่: ๘ ม. ๖ ตำบล พยุห์ อำเภอ พยุห์
จังหวัดศรีสะเกษ ๓๓๒๓๐
เบอร์โทรศัพท์ : ๐๘๓-๘๐๙๕๘๙๐

ความรู้ : การทอผ้า , ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม
สาว ไหม , มัดหมี่, การย้อมไหม , ทอผ้าลาย
ลูกแก้ว

ผลงาน : เข้าร่วมโครงการกลุ่มแม่บ้านอำเภอยุทธ์

๒. ประวัติความเป็นมา

คุณรัชนีวรรณ อุ่นทรง มีอาชีพหลักคือการ
นา คุณรัชนีวรรณได้เรียนรู้เลี้ยงหม่อน-ไหม ทำให้
ซึบการเลี้ยงหม่อนไหมและการทอผ้า มาจากบรรพ
ช ซึ่งคุณรัชนีวรรณเริ่มทอผ้าและทำเป็นอาชีพเสริม
นานกว่า ๓๕ ปีแล้ว เมื่อมีว่างจากการ
นาคุณรัชนีวรรณก็จะเลี้ยงหม่อนไหมทอผ้า

๒. ประวัติความเป็นมา

ซึ่งจะผ้าที่คุณรัชนีวรรณทอก็จะมี
หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการทอผ้าไหมลาย
ลูกแก้ว และผ้าขาวม้า ซึ่งราคาผ้าก็จะมี ความ
แตกต่างกัน

ปัจจุบันคุณรัชนีวรรณเข้าร่วมโครงการกลุ่ม
แม่บ้านอำเภอพยุห์ และยังเป็นวิทยากรช่วยสอน
เยาวชนในชุมชนโนนพยอมและประชาชนบางส่วนที่
สนใจในการทอผ้าไหม

ภูมิปัญญาท้องถิ่น “การทำบายศรีสู่ขวัญ”

๑. ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ นางบัวศรี วงศ์แก้ว
ที่อยู่: ๒๑๑ ม. ๘ ตำบล พยุห์ อำเภอ พยุห์
จังหวัดศรีสะเกษ ๓๓๒๓๐
เบอร์โทรศัพท์ : ๐๖๔-๘๖๒๘๗๓๐

๒. ประวัติความเป็นมา

คุณยายบัวศรี วงศ์แก้ว พื้นเพเป็นคนบ้านพยุห์ ตำบลพยุห์ อำเภอพยุห์ จังหวัดศรีสะเกษ คุณยายมีอาชีพหลักคือ เกษตรกร ทำนา ทำไร่

คุณยายบัวศรี เริ่มทำบายศรี ตอน คุณยายอายุได้ ๕๑ ปี คุณยายบัวศรีได้มี

โอกาสไปช่วยอาจารย์ของคุณยายทำบายศรีอยู่บ่อยๆ คุณยายบัวศรีก็เริ่มซึมซับและเริ่มอยากเรียนรู้อย่างจริงจัง จนคุณเริ่มรับทำบายศรีเป็นอาชีพเสริม ซึ่งตอนที่คุณยายบัวศรีเริ่มรับจ้างทำใหม่ๆ ราคาเริ่มตั้งแต่ ๕๐๐ บาท ไปจนถึงราคา ๑,๕๐๐ บาท ปัจจุบันคุณยายบัวศรี อายุ ๗๒ ปี ก็รับทำบายศรี ราคาตั้งแต่ ๕๐๐ ไปจนถึง ๖,๐๐๐ บาท เลยก็มี

๒. ประวัติความเป็นมา

คุณยายบัวศรีได้เป็นตัวแทนชุมชนอนามัยทำ
กระทงประกวด ในกิจกรรมประเพณีวันลอยกระทงที่
เทศบาลตำบลพยุห์จัดขึ้นได้รับรางวัลชนะเลิศ ๓ ปี
ซ้อนและยังได้รับงานทำบายศรี ๘ ชิ้น ให้กับทางจัด
หัดศรีสะเกษเพื่อนำไปบวงสรวงงานประจำปีของ
จังหวัด

ปัจจุบันคุณยายก็ยังรับงานทำบายศรี
และยังถ่ายทอดการทำบายศรีให้กับเยาวชน
ในชุมชนเพื่อที่จะให้ชนได้สืบสานและได้มี
อาชีพเสริมเป็นการหารายได้ให้กับตัวเองอีก
ด้วย

ภูมิปัญญาท้องถิ่น “ด้านการจักสาน”

๑. ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ นางหนูแดง กาละพัฒน์

ที่อยู่ : ๒๖๓/๑ ม. ๖ ตำบล พยุห์ อำเภอ พยุห์

จังหวัดศรีสะเกษ ๓๓๒๓๐

เบอร์โทรศัพท์ : -

ความรู้ : งานจักสาน , กระติบข้าวจากต้นไผ่

ผลงาน : ส่งขายงานโอท็อปในอำเภอพยุห์

๒. ประวัติความเป็นมา

คุณยายหนูแดง กาละพัฒน์ พื้นเพเป็นคนบ้านหนองรัง ตำบลพยุห์ แต่งงานย้ายมาอยู่กับสามีซึ่งเป็นชาวบ้านชุมชนโนนพยอม ตำบล พยุห์ อำเภอ พยุห์ จังหวัดศรีสะเกษ คุณยายมีอาชีพหลักคือ เกษตรกร ทำนา ทำไร่

คุณยายหนูแดง เริ่มทำกระติบข้าวจากไผ่ตั้งแต่ ๒๕๕๓ ได้รับแรงบันดาลใจจากการที่เทศบาล ตำบลพยุห้ได้พาไปศึกษาดูงานที่จังหวัดร้อยเอ็ด จึง ได้ฝึกหัดในการทำกระติบข้าวและได้เริ่มทำเป็น อาชีพเสริม กระติบข้าวของคุณยายแดงมีราคา เริ่มต้นตั้ง ๕๐ บาท จนถึง ๕๐๐ บาทก็มี ตามขนาด ของกระติบข้าว

ปัจจุบันคุณยายแดงสานกระติบข้าว มาแล้วเกือบ ๑๐ ปี ซึ่งใช้เวลาว่างจากการทำ นานา มาสานกระติบข้าวจากต้นไผ่และยังช่วย สอนให้กับเยาวชนหรือผู้คนที่สนใจในการทำ กระติบจากต้นไผ่อีกด้วย

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการเพาะปลูกขยายพันธุ์พืช

๑. ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ อาจารย์ สวัสดิ์ สติมัน
ที่อยู่ ๖๐ หมู่ ๓ ตำบล พยุห์ อำเภอ พยุห์
จังหวัด ศรีสะเกษ
เบอร์โทร ๐๘๑-๓๖๐-๙๘๒๓
ความรู้ : ด้านการเพาะปลูกขยายพันธุ์พืชพันธุ์
เกษตรผสมการทำไร่นาสวนผสม
ผลงาน : ด้านศิลปะการเขียนตัวอักษร
ด้านการดนตรีไทย

๒. ประวัติความเป็นมา

ท่านอาจารย์ สวัสดิ์ ก่อนจะได้มาการทำเกษตรได้เป็นครูสอนวิชา วิทยาศาสตร์มาก่อน อาจารย์ได้สนใจในงานเกษตรเพาะปลูก เพราะพ่อแม่เป็นเกษตรกร จึงมีความสนใจในการเพาะปลูกพืชพันธุ์ไม้หลากหลายชนิด เช่น มะนาว ใบเตยหอม ทุเรียน

นอกจากจะเป็นครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์แล้ว อาจารย์ยังมีความรู้ ความสามารถทางด้านการดนตรีไทย ซึ่งตอนนี้หลังจากที่อาจารย์ได้เกษียณอายุราชการแล้ว อาจารย์ก็ได้ผันตัวเองมาทำเกษตรแบบพอเพียงอย่างเต็มตัว ที่บ้านพัก ณ บ้านพยุห์ หมู่ที่ ๘ ซึ่งเป็นบ้านที่อาจารย์พักอยู่ในปัจจุบัน

ภูมิปัญญาท้องถิ่น “ด้านศาสนา”

๑. ข้อมูลทั่วไป

- ➡ ชื่อ นายโสดา แก้ววิชัย
ที่อยู่ ๓๑๗ หมู่ ๖ ตำบล พยุห์ อำเภอ พยุห์
จังหวัด ศรีสะเกษ
เบอร์โทร ๐๙๒-๗๑๔-๔๒๘๘
ความรู้ : พิธีกรรมทางศาสนา ลำดับพิธีกรรมต่างๆ
ผลงาน : เป็นพิธีการทำพิธีกรรมต่างๆในชุมชน

๒. ประวัติความเป็นมา

คุณตาโสดา เกิดที่ตำบลพยุห์
อำเภอ พยุห์ จังหวัดศรีสะเกษ พ่อแม่
เป็นเกษตรกร ทำนา ทำสวน เป็นเกษตรกร
สวนผสม เกษตรพอเพียงในสมัยใหม่
และยังเป็น ผู้นำทางพิธีกรรม ทาง
ศาสนา เกี่ยวกับศาสนาในชุมชน

คุณตาบอกว่า เริ่มทำพิธีกรรมทางศาสนา
มา ๑๐ กว่าปีแล้ว เริ่มทำตั้งแต่ตอน อายุ ๖๐ ปี
จนบรรจุนัน คุณตาอายุ ๗๕ ปีแล้ว คุณตายังทำ
พิธีกรรมต่างๆ เช่น งานบวช งานขึ้นบ้านใหม่
งานศพ คุณตาเคยได้รับรางวัลแบบอย่างภูมิปัญญา
ท้องถิ่น โครงการงานสัปดาห์ผู้สูงอายุ ประจำปี
2561

ประกาศเทศบาลตำบลพยุห์

เรื่อง ประชาสัมพันธ์การขึ้นทะเบียนปราชญ์ชาวบ้านหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น

.....

ตามที่ เทศบาลตำบลพยุห์ ได้ดำเนินการสำรวจปราชญ์ชาวบ้าน/ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในพื้นที่เทศบาลตำบลพยุห์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนชุมชน แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และเพื่ออนุรักษ์ สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้สืบทอดหรือถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลัง หรือผู้ที่ สนใจศึกษาหาความรู้ ผ่านสื่อบุคคล ที่เป็นนักปราชญ์หรือภูมิปัญญาในชุมชนได้ นั้น

บัดนี้ ได้ดำเนินการ สำรวจและขึ้นทะเบียน ปราชญ์ชาวบ้าน/ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำปี ๒๕๖๕ เรียบร้อยแล้ว จึงขอประกาศประชาสัมพันธ์ทะเบียน ปราชญ์ชาวบ้าน/ภูมิปัญญาท้องถิ่น ของ ตำบลพยุห์ ให้ผู้ที่สนใจและประชาชนได้รับทราบโดยทั่วกัน หากในพื้นที่ใดมีข้อมูลปราชญ์ชาวบ้าน/ภูมิปัญญา ท้องถิ่น เพิ่มเติม สามารถติดต่อขอขึ้นทะเบียน ได้ที่ กองการศึกษา เทศบาลตำบลพยุห์ โทรศัพท์หมายเลข ๐๔๕-๓๙๙๓๘๓ ในวันเวลาราชการ

ประกาศ ณ วันที่ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายธนาวัฒน์ อภัยศิลา)

นายกเทศมนตรีตำบลพยุห์